

El complex equip de la Candidatura a les municipals *Barcelona en Comú* (per la inclusió de 5 diferents formacions: Guanyem Barcelona, Iniciativa Catalunya Verds, Procés Constituent i Esquerra Unida i Alternativa) és un exemple de com haurien de ser les llistes amb criteris de 'paritat real' entre dones i homes per als càrrecs públics. Fins i tot sobrepassen les expectatives de l'un/una.

La Candidatura *Barcelona en Comú* l'encapçala una dona, l'ex líder de la PAH (Plataforma d'Afectats per les Hipoteques) i continuen paritariament en la llista homes i dones fins al lloc número 8; després les posicions 9 i 10 són per a elles, 11, 12 i 13 per a ells i s'acaba amb dues dones en el lloc 14 i 15. Són els primers però importants càrrecs de qualsevulla candidatura i on es discuteixen, efectivament, els càrrecs per l'Ajuntament de Barcelona.

Hi ha un altre criteri a tenir en compte, els perfils professionals de l'economia, l'urbanisme, l'enginyeria, l'educació, l'advocacia, l'expertesa en Cooperació Internacional i en Drets Humans, politòlegs, a més d'una dona que ha gestionat importants temes de gestió cultural, especialistes en moviments socials i activistes veïnals...

Bones pràctiques polítiques

És un exemple de bones pràctiques polítiques de com s'haurien d'elaborar les llistes electorals amb autèntics criteris de paritat, amb excel·lència professional i multidisciplinarietat, a més dels obligats principis ètics, en aquest cas, un Codi Ètic per a la funció pública, que es va elaborar prèviament amb les i els que després s'han integrat a la llista.

Una part d'aquests criteris, els professionals, són els que van esmentar en concret tant el professor [Josep Fontana](#) ponent d'honor a la presentació del llibre, *L'extensió de la desigualtat. Austeritat i estancament*, com el mateix autor de l'assaig

Carles Manera

Van esmentar el ministre de Finances de Grècia, **Yanis Varoufakis** multilingüe i protagonista de primer ordre aquests darrers dies a Brussel·les, com un reconegut economista i professor en diferents universitats mundials (Texas, Estats Units i Atenes, Grècia) que, a més, en un important llibre publicat el 2012 ja esmentava els perills del deute, en aquest cas el nord-americà: *El minotaure global*.

És un ministre professional i reconegut economista, perfil que “no veiem en algunes formacions noves que volen accedir al poder central aquest any”, comentaven els dos historiadors en la presentació del llibre que, precisament, aborda aquests temes de la desigualtat sobrevinguda i en augment, o l'austeritat imposada per la troika (Comissió, Fons Monetari Internacional i Banc Central Europeu) a la qual Grècia ja no vol tenir com a interlocutora. En paraules de Varoufakis “el que es diu medicina és, en realitat, un verí i el pitjor és que el doctor ho sap”.

La austeritat mata. Pulsociudadano.com

Estafes i 'comptabilitats creatives'

Un perfil professional gens semblant té el ministre d'economia del govern de Madrid, **Luis de Guindos**,

que prové del sector financer i en concret del banc d'inversió

Lehman Brothers

, una de les empreses que va desencadenar la crisi internacional per les seves reiterades estafes i 'comptabilitat creativa'. Guindos era el seu director a Lisboa i Madrid fins que, segons Wikipedia, després d'aquesta "fallida va passar a la divisió financera de

PricewaterhouseCoopers

fins al seu nomenament com a ministre".

Aquesta última companyia, segons la mateixa font, "presta serveis d'auditoria, consultoria i assessorament legal i fiscal a les principals companyies, institucions i governs globals" perquè

Paritat, Professionalisme i Ètica en la Política

Escrit per Lúdia Vilalta. La Independent
dilluns, 23 de febrer de 2015 19:31

no paguin els seus obligats impostos; per exemple, les d'algunes conegudes empreses transnacionals, que l'actual president de la Comissió Europea, **Jean Claude Junker** rebia en la seva Luxemburg natal, amb gairebé aplaudiments però amb total opacitat, i que es van conèixer després del seu nomenament a Brussel·les. Però el tema ja ha desaparegut de qualsevol discussió. Si haguessin pagat aquests impostos s'hauria evitat part de la 'carnisseria social' en molts països europeus. O com Junker ha dit aquesta mateixa setmana, haurien evitat "pecar contra la dignitat" de Grècia i d'altres països, intervinguts per la troika.

És a dir, Varoufakis treballa per canviar les polítiques econòmiques i fiscals que han provocat el desastre humanitari de Grècia -i a d'altres indrets del continent- i Guindos justament per als contraris. Per això no va parar de dir a Brussel·les, amb més força que ningú, que l'Estat espanyol no perdona els 26.000 milions d'euros prestats al país hel·lènic, sense saber si la ciutadania prefereix 'condonar' part d'aquest deute; però ni va esmentar i gairebé ningú ho ha recordat a la premsa, els 55.000 milions d'euros del rescat a la banca espanyola, més del doble del que 'ens deu' Atenes, que sen's va prometre que "mai seria deute públic" i sí ho ha acabat sent, il·legalment i amb mentides.

'Volem les nostres vides'.alkaid.ediciones.com

'Les persones equivocades han pagat la crisi'

Fins i tot el president del Parlament Europeu, **Martín Schulz**, en ‘visita política’ a la península -perquè aquest any poden haver-hi turbulències electorals en molts llocs-, ho explicava molt clarament a **Alicia González**: va ser “una crisi bancària que ha provocat una crisi dels comptes públics. A Espanya ha estat evident”... i al final “les persones equivocades han pagat la factura de la crisi. Cal canviar -li deia a la periodista de Madrid- el repartiment injust de les càrregues a Europa”.

Les idees i propostes de **Yanis Varoufakis** també han estat recollides a Catalunya en un article de l'última edició del *Year Book 2014* de l'IEMED (Institut Europeu de la Mediterrània) en l'apartat *EU's Mediterranean Countries*.
[“Greece: Monitoring the Crisis”](#)

I, malgrat tot aixó, en la majoria dels mitjans de comunicació d'aquí i de la resta de la península, només s'han recollit xafarderies testosteròniques sobre el seu aspecte físic, com vestia, si amb corbata o bufanda, o diverses ximpleries sense importància real. L'han tractat amb els mateixos estereotips que fan servir per a les dones, en un altre exemple de males pràctiques en comunicació.

Imatge promocional de la ex-secretaria d'estat dels Estats Units

Comptes poc clares de Hillary Clinton

Encara no se sap si, finalment, l'ex secretària d'Estat nord-americana, **Hillary Clinton** es postularà per a la carrera presidencial a la Casa Blanca. Però el que sí ja està fent és rebre donacions d'empreses i de països poc democràtics, uns diners 'poc ètics', a través a la *Fundació Bill, Hillary i Chelsea Clinton* creada el 2001.

Així ho han informat els diaris *Wall Street Journal* i el *Washington Post*, a través de l'estudi d'aquestes dades, que ha recollit també

Idoya Noain

, corresponsal a Nova York. Aquesta periodista d'un diari de Catalunya destaca que l'informe assenyala que "es solapen interessos humanitaris, polítics i econòmics" i que "les contribucions internacionals s'han disparat", sobretot les dels Emirats Àrabs Units, Aràbia Saudita, Qatar, Austràlia o Alemanya... també d'una agència canadenca que promou el polèmic oleoducte Keystone", que el president

Barack "Obama

ha anunciat que vetarà mentre ocupi el Despatx Oval".

Aquesta informació ha generat nombroses crítiques, tant del Partit Republicà com del mateix partit Demòcrata perquè les entitats i governs estrangers no poden fer donacions als càrrecs polítics ni a les i els candidats. Si Clinton decideix presentar-se haurà de suspendre les donacions, però, de moment, ja ha recollit més de 30 milions de dòlars.